

I lyset af sagens meget alvorlige karakter, synes jeg, at vi alle står os bedst ved at få alle sider af sagen ordentligt belyst, før vi – måske på et for tyndt grundlag – begynder at stille nogen til ansvar. Og derfor har jeg som nævnt bedt Lægemiddelstyrelsen om helt tilbage fra 1993, hvor der blev søgt om godkendelse af kontraststoffet, at redegøre for sagen til mig. Kun på den måde kan vi sikre en grundig og saglig vurdering af sagen.

Når redegørelsen fra Lægemiddelstyrelsen foreligger, vil jeg naturligvis stille den til rådighed for Folketinget, så vi på et oplyst grundlag kan gøre vores til, at en tilsvarende sag ikke opstår igen.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:04

Jens Peter Vernersen (S):

I spørgsmålet lagde jeg vægt på, hvilke initiativer der er igangsat for at undgå tilsvarende ulykkelige hændelser – ikke kun vedrørende det her produkt, Omniscan, men også andre produkter, hvor man kunne forestille sig noget tilsvarende kunne ske. Det er vel rimelig vigtigt at få afklaret, og det er det, der menes med de sidste to linjer i spørgsmålet.

Om de her hændelser og det, som vi her har fået belyst, vil jeg godt sige, at det jo er sådan, at sundhedsministeren tilbage for et år siden faktisk besvarede et spørgsmål vedrørende Omniscan, nemlig spørgsmål nr. 179.

På det spørgsmål svarede man, at man ikke så nogen grund til at tage initiativer i forhold til autorisation. I ministeriet henholder man sig til det, man har fået at vide i Sundhedsstyrelsen. Og det er jo præcis det samme, som vi ser den nuværende sundhedsminister gøre, når der stilles et spørgsmål, nemlig at henholde sig meget generelt til Sundhedsstyrelsens bemærkninger i den her sag.

Når ministeren altid anvender den passus, får det jo også den konsekvens, at ministeren så overtager det ansvar, som der ligger i svaret fra Sundhedsstyrelsen. Det vil man jo selvfølgelig også gøre i forhold til det svar, der blev givet den 19. december 2006, hvor man ikke mener, at der er problemer, på trods af at der allerede næsten et år tidligere, nemlig i januar 2006, blev givet meldinger fra reservelæge Peter Markmann ved Herlev Hospital om, at der var den her mistanke. Det satte ikke nogen reaktion i gang, og dermed fortsatte de her ulykkelige situationer

altså i 2006. Det synes jeg er dybt problematisk. Der blev givet en melding, og et år senere siger sundhedsministeren – endda i sit svar på spørgsmål 179 her til Folketinget – at man ikke ser nogen problemer i, at man har anvendt det her middel. Først senere tager man så fat.

Dermed påtager sundhedsministeren sig jo et kæmpe ansvar for det, der er sket for disse mennesker – i hvert fald efter at reservelæge Peter Markmann fra Herlev Hospital gjorde opmærksom på det. Det synes jeg også ministeren skulle overveje.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu synes jeg lige, at vi skal have historikken på plads.

Det er jo sådan, at et Omniscan-produkt er et kontraststof, man putter ind i mennesker. Jeg har fået vide, at man indtager det ved at drikke det, inden man skal igennem en MR-scanning. På den måde har det jo været godt for en utrolig masse mennesker, fordi de har fået nogle gode, præcise scanningsresultater, så deres kræftsygdom kunne blive behandlet.

Så sker der det, at man finder ud af, at det for nogle patienter med svage nyrer udvikler sig katastrofalt dårligt, som vi har set. Omniscan er jo et verdensomspændende produkt, og jeg synes, det hører med til historien, at det rent faktisk er en dansk læge, Hr. Peter Markmann – som også hr. Jens Peter Vernersen nævner – og den danske Lægemiddelstyrelse, der, som de allerførste i internationalt regi, siger, at der kan være problemer. Men når det så er sagt, har der jo ikke i de lægefaglige miljøer været enighed om, om man skulle hive produktet ud eller ej.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:07

Jens Peter Vernersen (S):

Det, der jo fuldstændig klart og præcist fremgår af det, sundhedsministeren skriver som svar på spørgsmål 179 fra den 19. december 2006, er, at Sundhedsstyrelsen med baggrund i de oplysninger, der foreligger, ikke finder, at det, der er sket, er i strid med autorisation af sundhedspersoner. Det henholder ministeren sig til, på trods af at man allerede et år tidligere, nemlig i januar 2006, har fået meldingen fra Peter Markmann.